

robbanás előtti napon Radó otthon volt?

Payer: Meg merek esküdni.

Ulain: Ön emlékszik arra, hogy Radó ezen a napon otthon volt, ennél fogva nem vehetett részt a bomba elhelyezésében.

Puskacsóvek a butorok alatt.

Payer: Egy reggel a takarítónő mondotta, hogy egy butordarab alatt egy fegyvert talált. Ez az eltűnés előtti nagypénteken, vagy csütörtökön történt. Három-négy szardiniás skatulyával letakart puskacsóvet láttam a butor alatt. Megkérdeztem Radótól, hogy hol vette, amire azt felelte, hogy az ÉME-től kapta. Ezért kikapott tőlem és erre eltűnt.

Dolovschick ügyész: A tanu megesketésének mellőzését kéri.

A bíróság rövid tanácskozás után a tanu megesketését mellőzi.

„Meg lesz-e tartva a vacsora?”

Elek Hugó tanuvallomására került sor. Elek elmondja, hogy április 3-án mint az Erzsébetvárosi Demokratákör igazgatója vacsorát rendezett. Legnagyobb meglepetéssel látta, hogy az ajtó tárva-nyitva van. Herczeg portást a ruhában találta elfoglalva. Ezután bement a terembe és beszélgetni kezdett, egyszerre csak váratlanul feljött egy idegen ember és azt kér-

Kövekezőnek mint tanut, Radó édesanyját hallgatja ki a bíróság. A tanu azt mondja, hogy vallani akar. A fiut fellengző, dicsekvő természetűnek mondja.

A tanu megesketése körül erős vita folyik a védők és az ügyész között. A bíróság végül kimondja a tanu megesketésének mellőzését.

Ezután Rogácsi drogériatulajdonos lép a bíróság elé. A tanu eladja, hogy Marossy 1921 április 15-től 1922 április 15-ig volt nála. Egy szombati napon, húsvét előtt azt mondja, hogy valami dolga van; elment és azóta sem jött vissza.

Rogácsit a védők tiltakozása ellenére a bíróság megesketti.

Szünet után Marossy bocsánatot kért előző botrányos viselkedéseért és erre az elnök engedte neki a fegyelmi büntetést.

dezte, hogy meglesz-e tartva a vacsora. Herczeg portás ekkor odaugrott az idegen alakhoz és gyorsan azt mondotta, hogy igen. Erre az alak megfordult és gyorsan eltávozott. Azonnal kiadtam a portásnak a parancsot, hogy menjen az alak után és hozza vissza. Herczeg kirohant az utcára, azonban már nem tudta elfogni.

Elek Hugó felismeri Márffy.

„Az életemet féltettem.”

— Megismerné-e azt az embert mostan? — kérdezi a tanutól az elnök.

— Lehetséges — válaszolja a tanu.

Elnök (a vádlottakhoz): Álljanak föl valamennyien ide sorjába.

A tanu végignézi a vádlottakon, majd pedig rámutat Márffyra:

— Ez volt az az ember — mondja —, azonban másképp nézett ki akkor, nagyon borostás volt az arca és gyűrött, rendetlen volt a ruházata. Már a rendőrségen felismertem, mikor szembesítettek vele. Akkor még örültem tette magát.

— Nos, mit szól ehhez? — kérdi Márffytól az elnök.

Márffyt láthatólag teljesen kihozza sodrából a tanunak a kijelentése és majdnem kiabálva válaszol:

— Kérem, hogy ha lehet valaki egyidőben egyszerre két helyen, akkor lehetséges, hogy én voltam az, aki beszélt azzal a portással. Én bankpénztáros voltam és a bankban voltam akkor. A tanu urnak mostani állítása nem felel meg a valószínűségnek.

Az utolsó szavakat Márffy már olyan hangosan és felindultan mondja, hogy az elnök kénytelen figyelmeztetni őt, hogy igyekezzék megnyugodni.

Dr. Elek vallomásában még a következőket mondja: Félttem a rendőrségen erről bővebben vallani, mivel családos ember vagyok és az életemet is féltettem. Nagyon kritikus idők voltak azok.

A tanunak Herczeg portásról, valamint különösen az Erzsébetvárosi Körben alkalmazott Németről — mondja ezután — az volt már akkor is a felfogása, hogy nagyon gyanús emberek.

Az egyik védő kérdést intéz a tanuhoz aziránt, hogy emlékszik-e arra, hogy az az ember, aki a portástól aziránt érdeklődött, hogy a vacsorát meg fogják-e tartani, szemüveges volt-e? Mert, mint

látjuk — teszi hozzá — Márffy szemüveget hord. Tanu: Igen, akkor is szemüveget hordott.

Megesketik Elek dr.-t.

Arra a kérdésre, hogy miért nem járult hozzá a tanu is alapos és részletes vallomásával, hogy a rendőrség minél gyorsabban megtalálhassa a tetteseket, a tanu kijelenti, hogy az Erzsébetvárosi Kör egyáltalán nem óhajtott ingerenciát gyakorolni a nyomozásra semmiféle irányban és teljesen ráhagyta ezt a rendőrségre és a bíróságra.

Márffy erre a következő megjegyzést teszi:

— Indítványozom, hogy a tekintetes törvényszék szerezzé be azt a bizonyítékot, amely szerint én 1922 április 2-án délután Kismegyerrre utaztam.

Elnök: Majd a bizonyítás kiegészítése során tegye meg ezt az indítványát.

Ulain védő ezután kéri a bíróságot, függessze fel a tanu megesketését.

Dr. Bartek védő aziránt intéz kérdést a tanuhoz, hogy ki volt-e függessztve a Körben, hogy aznap milyen program lesz odabent.

A tanu: Igen!

Dr. Bartek: Hát akkor miért kellett Márffynek aziránt Herczeget megkérdezni. Hiszen ugyis olvashatta.

Tanu: Ezt tessék kérem Márffytól megkérdezni. Az elnök itt helyeslően bólint.

— Egyébként nem tűnt fel aznap az idegenek jelenléte — folytatja a tanu —, mert hiszen Herczeg portás is figyelmeztetett, hogy a fűtőtest rossz és meg kell javítani.

A vádhatóság képviselője kéri a tanu megesketését, a védelem azonban ellenzi ezt, azzal az indoklással, hogy ellentmondások vannak előző vallomásai és a mostani vallomások között. A bíróság elrendeli a tanu megesketését.

„Röpülni fognak a zsidók!”

Ezután a következő tanu, Rupsko Margit hivatalnoknő azt vallja, hogy Márffy egyszer azt a kijelentést tette, hogy eljön még az idő, amikor olyasvalami történik, ami még nem volt; repülni fognak a zsidók.

Márffy erre megjegyzi, hogy a rendőrségen ok nélkül letartóztatják egy verekedéssel kapcsolatban és ezért mondotta ezt.

A tanut vallomására megesketik.

Sebestyén Ferencet, a következő tanut mostanában az Ó utca és a Nagymező-utca sarkán ismeretlen emberek megfenyegették, hogy ne merjen Márffy ellen vallani, mert ennek rossz következményei lesznek. A robbanás előtti szombaton újságot vitt a körbe és ott beszélgetett a portás egy fiatalemberrel a fűtőtestről. Másnap hallott a robbandásról és tanuként jelentkezett a főkapitányságon.

Még egy tanu felismeri Márffyt.

Elnök: Nézze meg a vádlottakat, felismeri-e azt, aki a portással beszélgetett. Vigyázzon, ne hamarkodjon, vegye jól szemügyre valamennyit!

A tanu végignézi a vádlottakon és hirtelen rámutat Márffyra: Ez volt az!

Márffy kijelenti a tanuvallomására, hogy nem

is járhatott aznap az Erzsébetvárosi Körben, mert nem tartózkodott Budapesten.

Az ügyész kéri, a védők ellenzik a tanu megesketését. A törvényszék a tanu megesketését elrendeli.

Schvartz Károly arról tesz vallomást, hogy a robbanás napján hallotta, amikor a portástól egy fiatalember azt kérdezte, mikor kezdődik a vacsora?

A védő kérésére a tanut megesketik.

Kövekezik az újpesti bombamerénylet egyik fiatalkoru vádlottjának kihallgatása, aki felelt a bíróságnak már ítélezett. A merényletet tudva lévén az újpesti zsinagóga ellen csak megkísérelték, de nem sikerült.

Csak óhaj volt...

A tanu azt mondja, hogy nem megbeszélte, csak óhaj volt, hogy a zsidókat megverjék. (Derűtlenség.) Ő és még egy fiatalkoru legény Marossyval mentek ki Újpestre. Arra nem emlékszik, hogy a templomot föl akarták volna robbantani.

Kiszely védő kérdésére azt mondja, hogy Márffynak az újpesti kiránuláshoz semmi köze sem volt.

Elnök: Miért kellett a templomból kijövő híveket bántalmazni?

Tanu nem válaszol.

Most Márffy intéz kérdéseket a tanuhoz: Mit csináltunk mi a Nemzetvédelmi osztályban? Tud-e arról, hogy én a Nemzetvédelmi osztályban a hadügyminisztérium politikai osztálya által kiadott helyzetjelentést ismerttettem, tud-e arról, hogy a belügyminiszter által kiadott helyzetjelentést is ismerttettem?

Az elnök hevesen csenget: Nem engedem meg a választ.

Márffy: Századunk a vasutvonalat őrizte a sztrájk idején. Tud-e erről?

Elnök: Nem engedem meg az erre való feleletadást.

Védő: Hogy honnan vette a jogot Márffy, hogy hatóságok szerepében járjon el, ezzel volt összefüggésben Márffy két kérdése.

A védelem kéri a fiatalember megesketését, a bíróság azonban mellőzi, azért, mert az a gyanu merült fel, hogy ő is részt vett az újpesti merénylet előkészítésében.

Kövekező tanu Péter Tivadar önkéntes, aki szintén kinjárt Újbesten. Bombáról nem volt szó, mondja, legfeljebb arról, hogy megverjük a zsidókat.

Márffy újból feladja a kérdéseket ennek is, hogy őt a detektívek kíséretették, 1923 novemberében még színházi előadásra is követték és egy alkalommal botrányt okozott az, hogy a detektívek nem akarták beengedni. A hadügyminisztérium helyzetjelentésére vonatkozólag a kérdéseket itt is fel akarja tenni, azonban az elnök nem engedi meg, hogy a tanu válaszoljon. Márffy kiabálva akarja a kérdéseket feltenni, azonban az elnöki csengő végül is lecsendesíti.

Kiszely védő kéri, hogy bántalmazták-e a vádlottakat.

A tanu azzal válaszol, hogy Marossyt nagyon elverték, mert szembesítéskor sirva fakadt. Márffy is kapott verést.

Délután 2 óra előtt pár perccel az elnök felfüggeszti a tárgyalást és holnap délelőttre halasztja.

Abbahagyták a fogadalmi templom építését.

Szeged, november 20. (Saját tudósítónktól.) A fogadalmi templom építése gyors tempóban haladt az idén előre. Amikor összeállították az idei építés programját, szó volt arról is, hogy a karácsonyi ünnepek alatt már az új templom orgonája hirdeti a kis Jézus megszületését, mert annyira haladnak az építési munkával a munkások, hogy a karácsonyi misét az új templom főhajójában mondhatja el a megyéspüspök. A nem minden reális alap nélküli tervezetéseket azonban megölte a tél szokatlanul korán történt beköszöntése.

Szerdáról csütörtökre virradó éjjel eltisztultak a város fölül a hófelhők, az ég kiderült és reggelre csontkeménnyé fagyott a föld. A vizeket újjnyi vastag jégréteg borította és a malter is kővé dermedt a templom körüli malteres gödrökben. A munkások reggel már nehezen folytathatták a tegnapi abbahagyott munkát, folytatták ugyan, de az eredmény minden reménye nélkül. Ha a hőmérő fagypontra alá süllyed, nem lehet és nem szabad építeni, mert a téglát nem köti meg, a fagyott malter és a fagyban fölkelte vakolat az első melegebb napon lehullik a falról.

Mit csináljunk a templommal — kérdezte a csütörtöki tanácsülésen Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos, a templomépitő munkák vezetője a polgármestert, miután közölte vele az építés elé gőrdült akadályok hírét —, ha nem dolgozunk tovább, nem tarthatjuk meg a fogadalmi templomban a karácsonyi misét, ha erőszakosan folytatjuk, hiábavaló munkát végzünk. Az ablaktalan templomot nem fűthetjük, mert a léghuzam rögtön kivisz minden meleget.

Nem marad más hátra — mondta szomorú megnyugvással a polgármester, — abba kell hagyni a munkát. Ha nem lehet, hát nem lehet. A természet akaratával nem szállhatunk harcba.

Igy tehát, a fagy következtében, holnap már megszűnik minden munka a fogadalmi templomban, a letett építőszerszámokat a tavasz előtt már nem is veszik fel a munkások.

Ha csak két héttel tartott volna tovább a jó idő — mondotta a tanácsülés után érdeklődésünkre a polgármester —, befejezhetjük volna az idei programot és a fogadalmi templomban ünnepeleltük volna meg a karácsonyt. Így az első mise időpontja eltolódott, pedig a tanács nemrégén utalta ki azt a kilenc és félmillió koronát, amibe a régi templom orgonájának az új templomba való ideiglenes átszerelése kerül.